

Bilag til beretning vedr. de kommunale styrelseslove

blot fordi det dermed er lettere at sikre, at støtten anvendes til at forbedre deres muligheder for at varetage det kommunale arbejde, men også fordi partigruppebegrebet ikke er fastlagt i lovgivningen i relation til kommunestyret, se nærmere afsnit 3.2.3. En gruppe i en kommunalbestyrelse vil derfor uden videre kunne opdele sig i et vist antal mindre grupper, eventuelt enkeltmandsgrupper, såfremt dette er fordelagtigt ved modtagelsen af de nævnte ydelser. At støtten stilles til rådighed for de enkelte medlemmer, betyder naturligvis ikke, at denne ikke kan udnyttes gruppevis, f. eks. i form af brug af lokaler til gruppemøder, kopiering og udsendelse af materiale til grupperne, indkøb af litteratur og lignende til cirkulation i grupperne.

Formen for støtte kan selvsagt variere betydeligt afhængigt af formålet og kan eventuelt grænse op til ren økonomisk støtte derved, at der stilles et beløb til rådighed for de enkelte medlemmer til indkøb af bestemte ydelser eller ting. Når det blot sikres, at beløbet kun anvendes til formål, som har nøje sammenhæng med varetagelsen af medlemmets kommunale hverv, kan en sådan ordning næppe frembyde væsentlige styrelsesmæssige betænkeligheder. De kommunalbestyrelser, som etablerer sådanne ordninger, er ansvarlige for, at en sådan sikring er effektiv.«

Det er således allerede efter gældende ret muligt for kommunalbestyrelsen at stille f. eks. sekretærbistand til rådighed for sine medlemmer.

Spørgsmål 15:

Finder ministeren det rimeligt, at udvalgsformænd automatisk er medlemmer af økonomiudvalget i mellemformskommuner?

Svar:

Forslaget om en styrelsesmæssig mellemform mellem udvalgsstyre og magistratsstyre indeholder tre hovedbestanddele:

- 1) forholdstalsvalg af udvalgsformænd
- 2) udvalgsformændenes obligatoriske medlemskab af økonomiudvalget
- 3) vederlag, efterløn og pension til udvalgsformænd.

I betænkning om kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m. v., kapitel VII, afsnit 6, redegøres nærme-

re for sammenhængen mellem disse bestanddele.

I kort form kan sammenhængen mellem udvalgsformændenes medlemskab af økonomiudvalget og de to øvrige punkter gengives således:

Den omstændighed, at også mindretal udpeger udvalgsformænd, må antages at medføre et øget behov for koordination af den samlede virksomhed i kommunen. Da en sådan koordination herefter desuden ikke kan foregå i gruppemøder, kan der tænkes under alle omstændigheder at opstå et »formandskollegium« til opfyldelse af dette behov. Hvis ikke et sådant kollegium indpasses i styrelsessystemet, vil det uundgåeligt føre til en konkurrence med det organ, som formelt har ansvaret for koordinationen, dvs. økonomiudvalget. I denne konkurrence vil formandskollegiet stå stærkt, fordi formændene gennem deres vederlæggelse og placering besidder arbejdsmæssige ressourcer og informationer, som økonomiudvalget ikke er sikret tilsvarende. Den magtkoncentration, som kan være en mulig indvending mod udvalgsformændenes medlemskab af økonomiudvalget, opstår således under alle omstændigheder, og det må foretrækkes, at den beskrives i styrelsesloven, således at den reelle kompetence og ansvaret følges ad.

Hertil kommer, at vederlæggelse af udvalgsformændene, som forudsættes efter omstændighederne at kunne honorere en fuldtidsindsats, skaber behov for en fastlæggelse af, hvorledes udvalgsformændenes forøgede arbejdsmæssige ressourcer skal anvendes. Bliver udvalgsformandens vederlæggelse kraftigt forbedret, uden at hans arbejdsopgaver (kompetenceområde) ændres, sker der et brud med den tradition i det danske kommunestyre, at vederlag er knyttet til lovbestemte funktioner. Det må i denne forbindelse bemærkes, at udvalgsformandens opgaver kun i hovedtræk er beskrevet i loven, jfr. forslaget § 1, nr. 10 (forslag til § 22) og bemærkningerne hertil. Uden en beskrivelse af arbejdsopgaverne vil der derfor i mellemformskommunerne foreligge en betydelig risiko for kompetenceafgrænsningsproblemer mellem udvalgsformændene og de øvrige kommunalpolitiske organer.

Endvidere må anføres, at det – såfremt der ikke tillægges udvalgsformændene i mellemformsstyrede kommuner særlige funktioner –